

TAM TAM TAM



MĚSÍČNÍK ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V EXÍLU



ROČNÍK III.
KVETEN



ČÍSLO
1976 9



Orion

... a poprosil každou hvězdu
o paprsek pro
svůj štít ...



HHLÍDKA PRO SKAUTY A VLČATA



Milí bratři,

toto číslo máme trochu hvězdnatější, obálkou počínaje.



Když jste byli na závěr bělašského přípravnáku dotázáni, co se vám na něm nejvíce líbilo, odpověděla většina, že společná noční procházka. Pavel vám ukázal nějaké souhvězdí a pro mnohé to bylo první seznámení s noční oblohou.

Pro skauta má hvězdné nebe nejen svou krásu a romantiku, ale i svou orientační a navigační důležitost. A tak si v něm trochu počteme a k tomu tu máte takového malého průvodce po květnové obloze:

Za večerního soumraku můžeme na západě v malé výšce spatřit poslední zimní hvězdy : Procyon, Polux, Kastor a Capellu. Uko-
lo 22.hod. ovládá Lev s Regulem jihozápad.

Žlutočervený Arktur, koruna a mohutný Herkules, pod ním váhy, přední díl Hada a Hadonoš vyplnují jihovýchodní kvadrant. Na východoseverovýchodu se objeví Labuť s Vegou a Denebem. Ten malý čtyřúhelník na Herkulem, to je hlava Oraka. Tělo obludy se vine mezi oběma vzry a končí blízko nebeského pólu. Hluboko na severu trní Cassiopeja.

A jak to bude s planetami v Koncem měsíce uvidíme Mars asi 10° nalevo od Saturna. Narudlý Mars je o více než jednu velikost slabší než bledý Saturn. v poslední třetině měsíce bude Jupiter při jasných úsvitech pozvolna viditelný pouhým okem. Tenounký, ubývající srpek Měsíce bude stát dne 27.máje při rozbřesku v těsném Jupiterově sousedství.

Přeji vám dobré pozorování. Zakreslete si tvary souhvězdí do zápisníku. A napište nám o svých prvních hvězdářských krůčcích do Tam-tam.

Váš

- Cookie -

J a r n í S T O P A vyšla ve spolupráci s evropskými bratry a sestrami, z nichž jedna - Mára, byla přijata do redakce. Jak už dříve dojednáno, zabývá se STOPA nyní převážně činovníckou tematikou. Nechybí ovšem ani články o činnosti našich za louží.

Předplatné čtvrtletníku je FrS 5,- za rok. Můžete objednat též přes naši redakci.

red.

KDO JE KDO?

Velen:

Dr. Josef Š I M Á N E K /1885- 1965/

Věrný druh Svojsíkův od počátků, spisovatel, básník, filosof a estét, byl jakýmsi "bílým havranem" mezi těmi tělocvikáři a sportovci, kteří začali se Svojsíkem. Měl velký vliv na kulturní basi našeho junáctví a tdůrazňoval lásku k přírodě, kterou přímo zbožňoval. Bylo mi asi 17 let, kdž jsem se s ním sešel poprvé na rybníce Holná, jižně od Jindřichova Hradce, kde jsme tábořili. Přiznal jsem se mu, že rád čtu jeho verše a jsem také milovníkem antiiky jako on. Několik hodin jsme spolu bloudili po okolním lese a v každém stromě i květince našel něco poetického. Byla to něžná duše, citlivě vibrující pod nejjemnějšími záchvěvy krásna. Jeho vyprávění u táboráků, jeho smysl pro barvy západu nad jihočeskými rybníky dovedl rozehrát city našich kluků, kteří naprosto nebyli básníky.

Pochopitelně, že se věnoval většinou organizaci a výchově našich Old-skautů, lidí dospělých, kteří zůstávali mezi námi a roveřů, skautů přes 18 let, kteří tvořili své kmeny a pomáhali ve vedení oddílů.

My, Brňáci, jsme ho přijali jaksi mezi své, protože nás naučil sbírat mochomůrky, jedinou odrůdu, která není jedovatá. A představte si v neděli, rodiče přijdou na návštěvu do tábora a k obědu mochomůrky. Jsou velice dobré, snadno se poznají a je jich plnc. Můžete je sbírat do ruksaků. Říkali jsme jim, ovšem, Šimánkovy mochomůrky, ale lidově se jim říká "masák", protože mají barvu syrového masa a nožku podobnou kosti. To je pochoutka. Kdybych dnes přišel domů, zasadil bych svému příteli jednu na jeho hrobě, nebo tam, kde je rozsypán jeho popel. Nebo to si přál.

Tři košile: /Správná odpověď na hádanku z minulého čísla/ Tepleji bylo tomu, který si oblékl tři košile. Mezi košilemi vzniknou vzduchové vrstvy, které brání unikání tepla z těla více, než jednoduchá košile, i když je ze silnější látky.

Kdo to ví, odpoví: Proč se snadno nachladíme, jsme-li v propocenném prádle nebo v promočených šatech a botách?

Indiánská pohádka o souhvězdí Orion.

V jedné daleké zemi byli lidé tak zlí, že se na ně Manitou rozhněval a vzal jim z nebeské bání El Sola, boha slunce. Nad celou zemí zavládla tma, lidé začali být nemocní a nešťastní. Když už král nemohl nářek svých poddaných poslouchat, ani se dívat na jejich bídu, rozhodl se, že jim pomůže. Dozvěděl se o jedné moudré stařeně, která bydlela v hlubokém lese a k té se vydal o radu. Cesta nebyla věru lehká a král si máco vytrpěl, než konečně chaloupku našel. Jeho vytrvalost byla odměněna dobrou radou. Král měl ukovat veliký štít, který by svou velikostí odpovídal tváři El Sola a najít mladého muže, který je šťastný vzdor tomu, že se celou zemí ozývá jen nářek, a který je ochoten pro svou zem obětovat život. Štít byl ukován rychle, ale hledání šťastného člověka trvalo mnohem déle. Konečně se král dozvěděl o Orionovi, mladém lovcí, který žil v ubohé chaloupce uprostřed lesů se svým synkem a ženou. Orion lovil a navzdory tomu, že kořist byla bídná, ke skrovné obživě stačila a chaloupkou, kterou vládla láska, ozýval se často vzdor tmě veselý smích šťastné rodiny. Tohoto mladého muže požádal tedy král, aby se vydal se štítem na cestu po nebeské bání a poprosil každou hvězdu o jeden paprsek pro svůj štít. Nezatajil mu, že svou cestu musí zaplatit životem, ale že všem lidem své země vrátí světlo a radost. Orion souhlasil. Těžko, přetěžko se loučil se ženou a synkem, těžko ho pouštěla na dalekou cestu jeho žena. Dovedete si jistě představit s jakou úzkostí sledovali všichni Orionovu cestu po nebeské bání. S každým dalším paprskem, který získal pro svůj štít, byl štít těžší a každý další skok k příští hvězdě obtížnější. Když konečně získal poslední paprsek a na obloze zazářila tvář El Sola, klesl Orion mrtev. Manitou ho však nenechal klesnout k zemi, ale nechal jej na obloze, kde dosud září jako krásné souhvězdí Orion a připomíná jeho statečný čin. Ale ani na truchlící ženu a malého synka Manitou nezapomněl. Vzal je také na nebe a můžete je vidět jako prostřední hvězdu v oji Velkého vozu. Najít papoose /dítě/ na zádech squaw /ženy/ patřilo k indiánským zkouškám zraku. Dítě dostalo dva kamínky a mělo jimi ukázat, jak sedí papoos na zádech squaw. Chcete to také zkusit? Najděte si Velký vůz a pokuste se u prostřední hvězdy oje najít tu maličkou, Orionova synáčka. Souhvězdí Orion můžete na zinním nebi vidět hned z večera, až budete hledat na letním táboře, musíte si vzít hlídku nad ránem, při pěkné jasné noci.



Malé JAMBOREE

Dne 9.- 18. července 1976 se sejdou skauti a roveři z Belgie, Francie, Itálie, Německa, Rakouska, Dánska, Anglie, Švédsko, Švýcarsko a Holandsko ve Wädenswilu na Zürichsee v mezinárodním táboře, nazvaném INTERMIX 76. Nebudete-li mít nic lepšího na práci, navštivte toto malé Jamboree.

Jestřáb



D Í V Ě Í H L Í D K A

Máma:

Jak jsem skautovala.



Ptaly jste se mě, zdali jsem některou z těch prvních skautek Sasanek znala. Zнала jsem dvě: sestru Vlastu Koseovou /o té jste se dočetly v rubrice Kdo je kdo, ve které vám vypráví bratr dr. Velen Fanderlík, starosta našeho hnutí/ a sestru Bělu Divišovou. Sestra Divišová byla přítomna mému skautskému slibu a jak mnohé již z vlastní zkušenosti víte, to je chvíle, na kterou se nezapomíná. Budu na sestru Divišovou vzpomínat, dokud budu žít. Vypadala vždycky tak nezdolně a nezničitelně, že jsme ji tajně podezíraly, že je vyrobená z kůže. Když jsme se s ní setkaly na schůzi dívčího náčelnictva v roce 68 zdálo se, že se jí zub času ani nedotkl. Běla je věčná, šeptaly jsme si. Bylo mi to moc líto, když jsem se dozvěděla, že zemřela ve stejném roce, jako sestra Koseová. Tak už nám na Sasanky zbyly opravdu jen vzpomínky.

Náš slib byl slavnostní, ale konal se v jednom pražském sále, takže mi nezbylo, leč závidět těm, které měly schovaný uhlíček ze svého slibového táboráku. Nosily většinou uhlík v indiánské medicíně, koženém ozdobném váčku. Já jsem ve své medicíně nosila jednu malinkou kytičku z každého tábora, na kterém jsem byla.

Poprvé jsem tábořila s oddílem ve skautské rezervaci Nižbor. V Čechách bylo skautských rezervací několik a všechny byly nezapomenutelné. Nejkrásnější snad bylo Měsíční údolí ve Vlašimi. Jak rezervace vypadaly? Bylo to vždycky krásné údolí, kterým protékala říčka nebo potok. Bylo tu postaveno několik chat, široko daleko ani živáčka, takže se tu mohli skauti a skautky prohánět podle své vůle. Musel si je také člověk zajistit včas, protože byl o ně velký zájem. Daly se tu pořádat výlety s přenocováním, nebo i tábory. V Nižboru jsme s Dvojkou prožili mnoho krásných chvil. Ale nemyslete si holénkové, že nás sem vozili tatínkové auty, jak jste tomu zvyklé vy. Přijely jsme lokálkou, když jel celý oddíl, měly jsme zajištěný vagon a tyhle cesty vlakem patřily už k výletu. Zpívaly jsme, hrály jsme hry a cesta ubíhala až moc rychle. Na nádraží v Nižboru jsme naložily na záda torny a odpochoďovaly jsme do rezervace. Kdo tornu složil špatně nebo nedbale, ten se sám vytrestal, taková torna tlačí do zad, o jé! Ale to blaho, když ji člověk v cíli shodí ze zad, ta radost zout boty a ponožky a dát oddech nohám! Kroje jsme měly podobné jako vy, tedy khaki košile, ale žádné kalhoty, nýbrž sukně z vlněné látky. Byly zelené a po straně zapínací na knoflíky, když je člověk rozepnul, získal kus látky, na kterou

se mohl položit, nebo se s ní přikrýt. Ty sukně s námi rostly, tloustly i hubly, byly to sukně zkrátka zázračné. Má sukně například vypila ešus kakaa, který na mne někdo zvrhl a olej z krabičky olejovek, kterou jsem na sebe zvrhla já a jen se oblízla a nezůstal na ní ani flíček. Důkazem, že byly preparované velice chutně, je fakt, že mi na jednom táboře vyžrala myš pořádnou díru. Sukně však dostala záplatu, ta na ní nebyla vidět a sloužila dál. Jak bylo myši, to nevíme.

V zimě jsme pod sukně nosily bombardáky, takové tlusté teplé spodní kalhoty a abychom si to trochu osladily, pořádaly jsme soutěže, kdo bude mít bombardáky "krásnější". Pod košile jsme nosily svetry, ale někdy jsme vzdor tomu pořádně vymrzly.

Spacíky byly drahé a tak jsme většinou měly jen sešité deky a na puřácích /putovní tábory, při kterých se stavěly stany na zem/, kdy jsme spaly na zemi, oblékaly jsme na sebe prakticky kompletní obsah torny, při čemž suchá žínka na mytí sloužila jako dobrá ochrana ledvín a nohy ve vlněných ponožkách, rezervním svetru / do jehož rukávů byly strčeny/ a teplácích byly zasunuty do torny. Ty zkušenější nikdy nezapomněly vlněnou čepici a rukavičky. Dovedete si jistě představit, kolik vynikajících číseň k táboráku vzniklo z těchto večerních představení.

Těm, kteří chtějí ve zdraví a pohodě užít puřáku dobrá rada na cestu: naučte se dobře balit tornu, nebo baťoh, naučte se udržet věci v torně suché za každého počasí a naučte se pečovat o nohy a boty před, při a po pochodu.

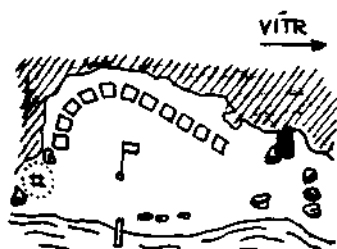
Odborka pro světlušky a vlčata:

Fotograf.

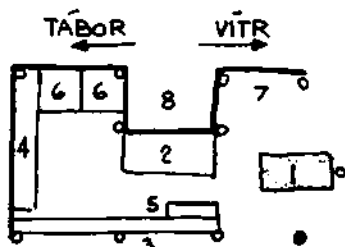
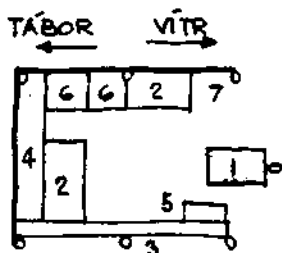
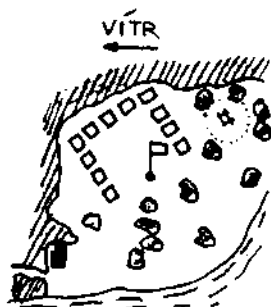


Má vlastní fotografický aparát a ví, jak jej ošetřovati. Zná druhy jednotlivých fotografických aparátů. U objektivů zná význam světelnosti, délky ohniska. Zná druhy negativního a pozitivního materiálu, postup zpracování a správné uschovávání. Vysvětlí kompozici

snímku. Dle určení instruktora zhotoví 5 snímků, z nich 1 při umělém světle, vyvolá je v jeho přítomnosti, usuší a provede kopie /ne zvětšeniny/. Nejméně 3 musí vyhovovat ostrosti, řešením. Předloží album vlastních snímků ze skautského života, přírody. Pozn.: snímky, které zhotovuje dle určení instruktora, jsou černobílé.



TÁBOR

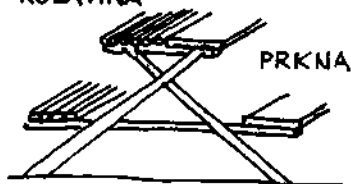


- | | | |
|-----------------|----------------------|-------------------|
| 1 KAMNA | 2 PRAC. STOLY | 3 VÝDEJNÍ STŮL |
| 4 ŠÍROKÉ POLICE | 5 PODNOŽKA PRO HRNCE | 6 BEDNY NA ZÁSOBY |
| 7 DŘEVNÍK | 8 SKLAD NAŘADÍ | |

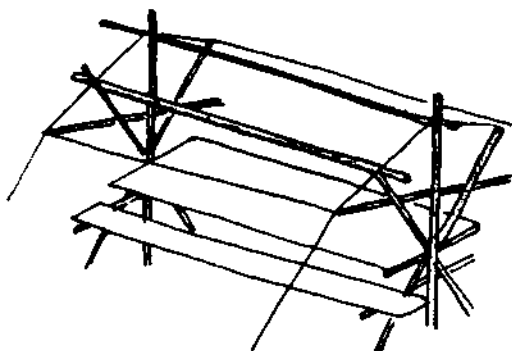
KUCHYNĚ

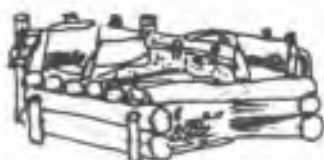
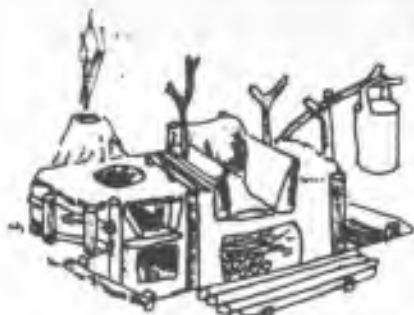
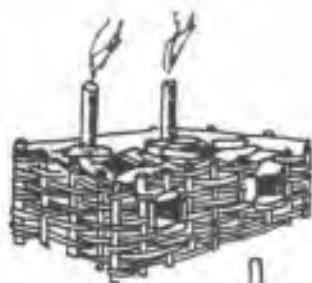
TÁBOROVÁ JÍDELNA

KULATINA

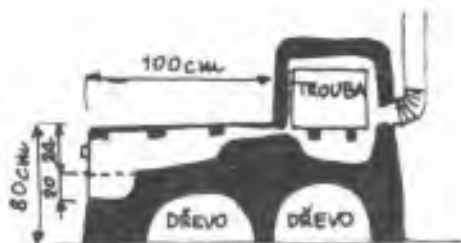


PRKNA





TÁBOROVÁ KAMNA



TÁBOROVÝ ŽIVOČICHOPIŠ.

Pokračování.

Skaut i n d i v i d u a l i s t a je speciálním typem povstalce. Svoji svéráznost projevuje tím, že když všichni zpívají, mlčí, když se naopak mají tiše plížiti lesem, prochází se na otevřené pasece, píská, řve nebo vyje. Je ochoten dělat trubače/ať to neumí/, aby nemusel chodit v útvaru a při ranním rozkazu se hlásí ke vztyčování vlajky, aby nemusel stát v řadě. Projevuje vždy opačný názor než ostatní.

Skaut l o v e c zajímá se o přírodu výhradně z hlediska kořistnického, zvláště pak tenčy, lze-li tuto přírodu pojídati. Zmíníme se pouze o houbařích, rybářích a lovcích antilop, kteří však v našich krajích nedocilují valných úlovků. Nepatří sem lovci ovádců, komárů a vos, protože důvodem jejich lovu jsou spíše pohnutky obranné a ulovená zvěř se obvykle nepojídá.

Skaut l e n o c h o d není líný jen na práci-což by se dalo chápat, ale nebaví ho ani sport či hry. Ušší-li se poklad, má zraněnou nohu, leží ve stanu a čte již po šestnácté tentýž „Comix“ dokud neusne. Probouzí se na signál k obědu a k večeři, nebo ve vodě, kam byl vhozen svými spoluživočichy. Takový tvor se dostal na tábor omylem, vyplnivší přání svých skautsky hořících rodičů.

Skaut p a n i k á ř při noční hlídce způsobí poplach vážným tvrzením, že viděl plížiti se kolem tábora Indiány kmene Sioux, nebo bezhlavého jezdce. Tvrdí, že dlouho hledaný zločinec se potuluje po lese, nebo že hladina říčky či jezera nezadržitelně stoupá, což prý bude mít za následek bídné utopení. Po houbách, které byly včera k večeři se prý umírá v strašných bolestech. Má zaručené zprávy, že po celý běh tábora bude přšet jako z konve.

Skaut h e r e c -jeho umění je mnohdy na vysokém stupni vyspělosti. To se dá poznat hlavně na výstupech ne však u táboráku, nýbrž za slůžby u kuchně, kdy umí zahrát vysoce přesvědčivou scénu umírajícího trpitele.

Závěrem našeho stručného přehledu bychom chtěli podotknout, že jednotlivé typy zde popsané neplatí pouze pro vlčata a skauty nýbrž totéž platí v plné míře i o světluškách a skautkách.

Skaut *1914-15*

S K A U T S K O U S T O P O U



Nejdůležitějším nářadím pro skautku a skauta je sekyra. Pomocí jí je možno na táboře nebo výletě prosekat si cestu houštinou, nachystat dřevo pro oheň na vaření a táborák, upravit nebo získat různé tyče a dřevo pro táborové stavby, zatlouci kolíky ke stanu, vyrobit různé předměty. Sekyra je osobním nářadím č. 1; skaut jí ošetřuje a udržuje ve výborném stavu. Na obr. vlevo je vyobrazena sekyra, jejíž tvar, vyvážení, odpovídá

nárokům na vynikající nářadí. Kanadský typ topůrka -Marblue-, které je mírně prohnuté, umožňuje dobré držení v ruce, velkou účinnost při sekání, přesnost při práci a nevyžaduje veliké námahy.

Sekyrka sestává z: vlastní sekyry,
topůrka,

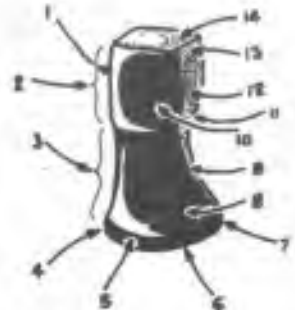
zajišťovací části sekyry v topůrku

/klínek, postranní šroubek nebo nýt atp./.

Části sekyry - obr. vpravo: 1- čelo; 2- hlava; 3- čepel;

4- nos; 5- břit; 6- ostří; 7- pata; 8- líce; 9- týl; 10- spánek; 11- brada; 12- oko; 13- týl; 14- čepec.

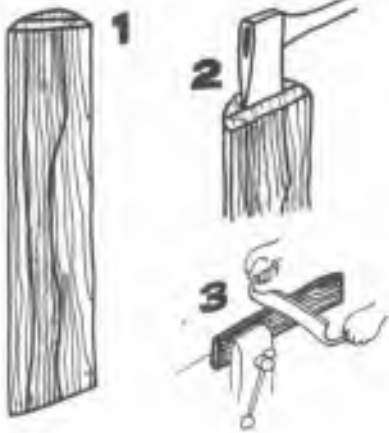
Topůrko: nejlepším materiálem je jasanové dřevo. Běžně v obchodech k dostání sekyrky mají topůrko ze dřeva bukového. Někdy se nám stane, že topůrko při práci praskne, nebo je také možné, že sekyra je z výborného materiálu, ale topůrko má nevhodný tvar. V následující části si povíme, jak si vyrobíme nové topůrko. Použijeme buď jasanové nebo tisové dřevo, pokud



možno s léty prohnutými do stejného tvaru /kvůli pevnosti/. Překreslíme si pomocí vystřižené papírové šablony tvar topůrka obrýsnutím - obr.1. Pokud nemáme již patřičně silné prkno, odsekne ze dřeva část silnou 32mm - obr.2. Pořízeme opracujeme tvar topůrka - obr.3. Podélné hrany srazíme a provedeme vytvarování do oválu-obr.4. Dřevo uhladíme pūkulatou rašplí - obr. 5. Položíme sekyru na to-

půrko a tužkou obkreslíme obrys oka - obr. 6. Pomocí hoblíku a rašple opracujeme krk topůrka do patřičného tvaru - obr. 7 vpravo. Do krku provedeme zářez asi 4cm hluboký, do kterého bude pozdě-

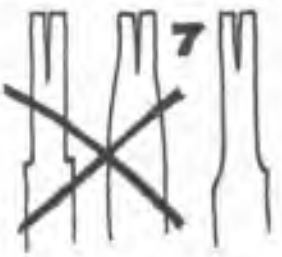
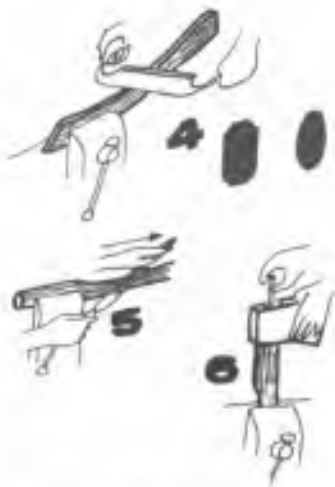




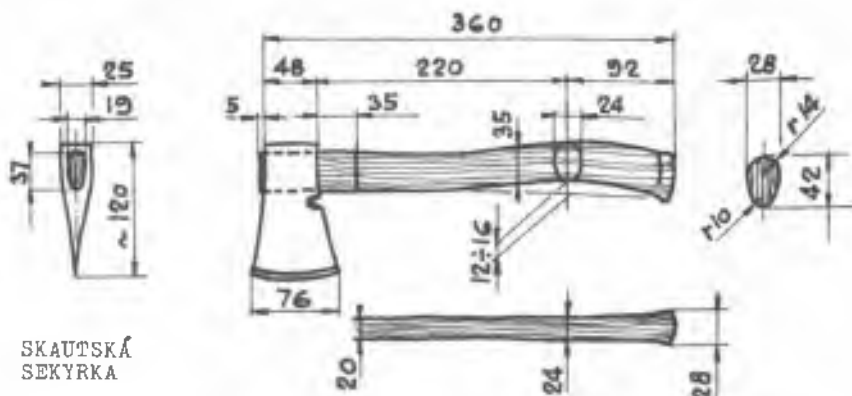
Správné způsoby nošení sekyrky

ji vražen klínek - obr. 8. Klínek si vyrobíme z bukového, akátového nebo habrového dřeva - obr. 9. Nikdy nepoužíváme železného klínku! Konec rukojeti šikmo seřízneme - obr. 10. Nasadíme sekyru na topůrku a úderý kladiva na patu topůrka natlučeme tuto na topůrku tak, že topůrko přečnává sekyru asi 5mm - obr. 11. Klínek pevně zatlučeme - obr. 12. Poslední práce - celé topůrko začistíme skelným střepekem nebo smirkovým papírem. Konservování dřeva je možno provést napuštěním lněným olejem.

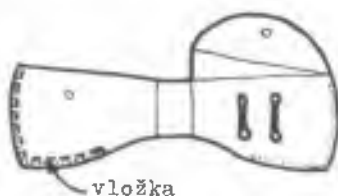
K dobré sekyrce patří také správné pouzdro - nejlépe z kůže. Chrání ostří



před poškozením a vás i ostatní před úrazem. Vyrobité si je buď sešitím nebo snýtováním. Na levém dolním obrázku vidíte rozvinu-



SKAUTSKÁ
SEKYRKA



vložka

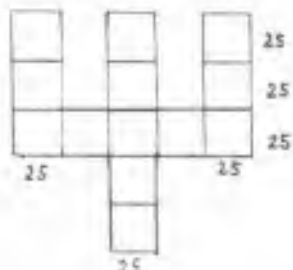


sešito

tý tvar pouzdra, který je větší než hlava sekery. Kreslíme na vrchní stranu kůže. Nezapomeňte všít vložku, která je z pásku kůže. Na zadní straně pouzdra si prořízneme otvory pro uchycení k torně. A jak se správně nosí sekera vám nejlépe poví obrázky.

A tak nezapomeňte, že
sekera je za dva zlatý a topárko za tolar!

Cvičení trpělivosti .



Prohlédni si dobře nákres. Je v něm 13 políček. Tvoji úlohou je umístit do každého políčka po jedné číslici/počínaje 1 a konče 13/ tak, aby jejich součet byl v každém směru stejný. Prozrazujeme, že součet je 25.

NOVINKY Z OBLASTI HOLANDESKU

- Na tábor naší holandské oblasti letos v Rakousku je dosud přihlášeno 32 dětí, převážně z Holandska a NSR.
- Tábor povede br. Radek, z ostatních činovníků jsou definitivně na tábor přihlášení : sestry Ček a Cvička, bratři Olda, Igor, Jan a Mirek.
- V březnu se konala další z našich pravidelných schůzek, kterou tentokrát připravila a výborně zorganizovala sestra Ček. Současně byly rodiče informováni o budoucím táboře a Jan pro ně připravil pěkný kulturní program.
- Na květen plánujeme další sraz, tentokrát s přespaním ve stanech, s táborákem, hrou v přírodě atd. Přípravu a vedení má br. Olda.
- V naší holandské oblasti máme velkou většinu světlušek a vlčat. Proto rádi přijmeme i a náš tábor zkušenější rádce a rádkyně z ostatních oblastí. Nezapomeňte, že skaut p c m á h á j i n ý m ! !
- Radek -

ČESKÁ BESEDA V CÁCHÁCH.

Taneční skupina II. efreতিকস্কého oddílu odcestovala 7. 9. večer se svou choreografkou paní Výrostkovou a s "manažerem" panem Šaškem v čele do Cách /Aachen/, aby se zúčastnila festivalu panevropské unie. Cíl této unie je sjednocení Evropy na demokratické basi, to znamená proti fašistickému a proti komunistickému duchu.

Po deseti hodinách únavné noční jízdy jsme byli konečně na místě. Po zběžném obědě jsme se hodili do národních krojů a autobus nás odvešl do středu města, kde jsme měli první vystoupení vedle ratorománské a rumunské skupiny. Kolem páté začala ekumenická bohoslužba v Domu. K radosti všech přítomných, kterým padala brada na tímto okamžikem pateticky naladěnou hruď, trvala tato záležitost skoro 2 hodiny. Na to navazovalo hlavní večerní představení na náměstí pod širým nebem. Vystoupili Španělé, Francouzi, Němci, Maďaři, celkem asi 20 skupin. Beseda dopadla dobře, slyšeli jsme, že se líbila. Atmosféra byla příjemná, opravdu v celoevropském duchu.

V neděli ráno jsme tančili besedu naposledy před radnicí. Pak promluvili mimo jiné president panevropské unie Otto von Habsburg, potomek blahoslaveného císaře Františka Josefa I., dej mu Pán Bůh věčnou slávu. Hlavní proslov držel Helmut Kohl.

Po zakončení evropskou hymnou jsme natočili s reportérem "Deutsche Welle" interview a vydali jsme se na cestu domů.

Radan a Puntíčka

JIMMY LACKLAND

/noty k písni viz str.16 !/

1. Když Jimmy Lackland slyšel dávnou zvěst,
good navigation ahoj,
že na ostrovech poklad ukryt jest,
good navigation ahoj.
Hned vydal se, kce palmy pnou se vjš
a pod nimi se bídná krčl chýš
a ve vln řev se domorodců mísi zpěv!
Oh futaki aloha tey, aloha tey ongaru.
2. Když za přílivu k břehu přirazil,
good navigation ahoj,
šel drsnou džunglí hezkou řadu milí
good navigation ahoj.
Však když chtěl přejít jakýs strný sráz,
tu otrávený šíp jím projel v ráz
a ve vln řev se domorodců mísi zpěv!
Oh futaki aloha tey, aloha tey ongaru.
3. Žel, jeho Mery neví ještě ones,
good navigation ahoj,
že její Jimmy k zemi mrtev kles,
good navigation ahoj.
Že jeho hlava zdobí někde chýš,
kde ohnů oým se k nebi valí výš
a ve vln řev se domorodců mísi zpěv!
Oh futaki aloha tey, aloha tey ongaru.



Redakční kruh Tam-tamu : Cookie, Pirátka, Radek a spol.

Předplatné číni pro čtenáře z CH Fr 12,-, z ostatní Evropy DM 12,-

Bankovní spojení :

ze zámoří § 8,-

Schweizerische Volksbank Murten, Konto 30/10771/33 - Tschechoslowa-
kische Pfadfinder . Postscheckkonto banky 17-988 Fribourg /Schweiz/.

Čtenáři z Německa mohou použít též konta v BRD :

Rüsselsheimer Volksbank, BLZ 500 930 00 , 6090 Rüsselsheim,

Konto Nr.7407 , Tschechoslowakische Pfadfinder i.d.BRD.

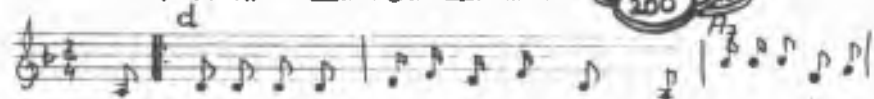
A.Z. 3000 Bern 1

Postretouren an :

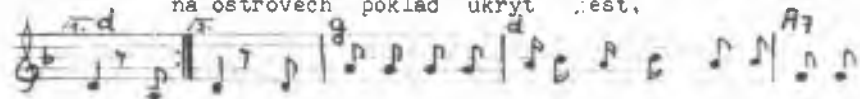
Postfach 295
CH-8021 Zürich 1

Verband der
Tschechoslowakischen
Pfadfinder in der Schweiz.

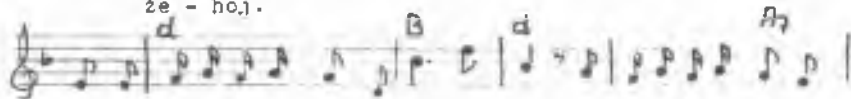
JIMMY LACKLAND



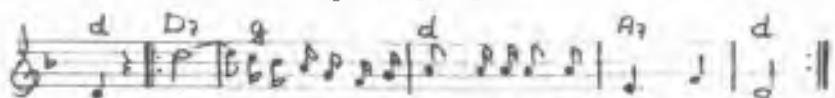
Když Jimmy Lackland slyšel dávnou zvěst, good navigation a-
na ostrovech poklad ukryt jest,



hoj, Hned vydal se kde palmy prou se výš a pod ni-
že - hoj.



mi se krčí bídná chýš a ve vln řev se domoroců míší



zpěví Oh futaki aloha tey, aloha tey on - ga - ru.

čti: džimý lekland
gud nevigejšn

